

Tekst 1.

PERNILLE:

Den der vil spille nogen et puds, må først sørge for at være i kridthuset, hos dem hun vil narre.

Hvis et herskab i et hus er gudfrygtigt, så er alle husets tjener også gudfrygtige. Når en stor herrers geni er at støje over slet intet, ja så ser man også tjenerne puste og tørre sveden af sig, skønt de intet fortager sig.

En dygtig tjener, der vil lave narrestreger, må først studere sit herskabs natur og derpå være som dem. Dette har jeg lært og derfor er jeg den der støjer mest og udretter mindst af alle. Når herren klager over sit arbejde, klager jeg med. Når han støjer, støjer jeg med. Når han tør´ sveden af sig, tør´ jeg med; og når han for sine forretningers skyld finder det tilrådeligt at give sin datter bort til en bogholder, roser jeg et sådant parti, skønt jeg i mit hjerte er så meget imod det, at om I selv jomfru, blev skør nok til at ville tage en sådan mand, skulle ingen være mere jeres fjende end jeg.

Lad sådan en slyngel gifte sig med et gammelt blækhorn. Er han skabt til at ligge i sådan en jomfrus arm, og er I skabt til at være madam bogholder?

Tekst 2.

Dolores:

Susan og jeg er ved at vokse fra hinanden. Hun kan ikke klare, at jeg er kommet til penge. Det var okay, da det gik skidt for mig, men efter at jeg har fået succes, er hun blevet rigtig led.

Hun smiler næsten aldrig mere. Kan du huske hvor glad hun altid var? Jeg tog en buket blomster med over i går, og da jeg kom forbi her i eftermiddag, stod de ikke fremme nogen steder. Jeg rodede i deres skraldespand, da jeg gik, og dér lå blomsterne, nede under resterne fra aftensmaden. Jeg var i flere forretninger for at finde deres yndlingsblomster, så det kan ikke have været fordi, de synes de var grimme.

Susan skal have den her lige i hovedet: Jeg spørger hende simpelthen, hvad der er sket med blomsterne.

Og hvis hun siger, de visnede eller tiltrak bier eller sådan noget, så vil jeg sige: "Jeg så dem i skraldespanden og det er tydeligt, at de aldrig har været på bordet.

Selvfølgelig løber jeg den risiko, at Susan spørger, hvad fanden jeg lavede ude i deres skraldespand, men så vil jeg sige, at hun er blevet så hård mod mig.

Tekst 3.

Margaret:

Jeg bliver nødt til at klæde om. Et af klumpdyrene ramt mig med en kiks. Med smeltet smør.

Kan du høre dem? Skrige-aberne? Jeg fatter ikke, hvor stemmebåndene sidder på dem – jeg mener, når de ikke har nogen hals. Jeg blev så nervøs af det ved aftensbordet, at det var lige før jeg lagede hovedet tilbage og kom med et hyl der kunne høres over hele landet. Jeg sagde til din søde svigerinde, Mae-skat, tror du ikke det var bedre, hvis de søde små snuttebasser spiste for sig selv ved et andet bord, et med voksdug? Den kniplingsdug her, er så smuk, og de kan jo ikke undgå at spilde... Så spærrede hun øjnene op og sagde; Jamen, nej det... på farfars fødselsdag. Det vil han da aldrig glemme mig for. Nå, men farfar havde ikke siddet til bords mere en to minutter – med de der fem halssløse klumpdyr, der savlede og svinede med maden, før han smed gaflen fra sig og brølede: ” For helvede, Cooper, kan du ikke finde et trug ude i køkkenet til de små svin der?

Tekst 4.

Fru Alving

Min mand døde lige så fordærvet, som han havde levet hele sit liv.

Det var en daglig kamp at holde det skjult for hele verden.

Da vi havde fået Osvald, var det som om det blev lidt bedre med Alving.

Men det varede ikke længe. Og nu blev det en dobbelt kamp. Jeg måtte slås for at ingen skulle få at vide, hvad mit barns far var for et menneske.

De ved jo selv, hvor charmerende Alving var. Ingen kunne tro andet end godt om ham.

Men det værste af det hele var at det svineri, foregik her i vores eget hus.

I mit hus. En dag skulle jeg hente noget her, og så hørte jeg vores stuepige, og lidt efter hørte jeg Alving. Han sagde noget til hende, og så hørte jeg min egen stuepige hviske: "Slip mig, hr. kammerherre! Lad mig være!"

Men han fik det, som han ville med pigen – og forholdet fik følger!

Jeg havde fundet mig i meget her i huset, for min søns skyld! Men den sidste hån – min egen tjenestepige – det var for meget.

Så tog jeg magten i huset - al magten – både over ham, forretningerne og alt det andet.